

úředně potvrzeny, a je je tudíž považovati po rozumu §§ 5 a 6 zem. zákona č. 86/1875 za součást dobrého zdání školního inspektora, jež tvoří kvalifikaci uchazečky v úředním slova smyslu. Vykazovala-li však podle toho B. lepší kvalifikaci než F., pak nebylo třeba přihlížeti k rodinným a zdravotním poměrům obou uchazeček, a jest opačné stanovisko žal. úřadu nezákonné.

Stručně rekapitulováno, subsumuje st-lka pod pojem úřední kvalifikace po rozumu čl. IV. zákona č. 306/1920 Sb. netoliko úřední kvalifikaci, kterou podle §§ 5 a 6 zem. zákona č. 86/1875 tvoří dobré zdání školního inspektora, nýbrž interpretuje pojem ten ve smyslu širším, soudíc, že v úvahu přicházejí tuto ještě i momenty jiné, které způsobí uchazečky k zastávání učitelského místa, o jehož obsazení jde, zvláště odůvodňují. Stížnost je však na omylu.

Otázku, co je rozuměti v Čechách podle čl. IV. zákona z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. kvalifikací pro místo, o jehož obsazení právě jde, zabýval se již nss v nálezech Boh. A 2984/23, 3074/24 a 10.644/33, vysloviv, že kvalifikací míní tu zákon dobré zdání okresního školního inspektora, podané o uchazečích ve smyslu §§ 5 a 6 zákona z 19. prosince 1875 č. 86 z. z. pro Čechy. Nss nemá důvodu odchýliti se od názoru, v citovaných nálezech zastávaného, trvá i v tomto případě na názoru tom a odkazuje podle § 44 svého jedn. řádu na bližší odůvodnění uvedených nálezů. Nelze tedy pojem úřední kvalifikace ve smyslu čl. IV. zákona č. 306/1920 Sb. vykládati extensivně, jak se st-lka in concreto snaží dovoditi, a je tudíž bezdůvodnou námitka stížnosti, že žal. úřad neměl kvalifikaci obou uchazeček shledati stejnou a že měl při obsazení místa, o něž jde, přihlížeti k rodinným a osobním poměrům obou uchazeček (srov. také argumentaci Boh. A 10.644/33 ad II. cit. nálezu.) Na věci nic nemění skutečnost, že vpředu zmíněné příznivé momenty, týkající se osoby uchazečky B., byly v podstatných bodech v rubrice č. X. jejího osobního výkazu vedle její kvalifikace potvrzeny dne 31. října 1933 také příslušným školním inspektorem, ježto podle obsahu správních spisů dobré zdání okresního školního inspektora v kompetenční tabele, týkající se obsazení učitelského místa, o něž jde, v příslušné rubrice č. 16 této tabele vyznělo stejným posudkem »velmi dobře« ohledně obou uchazeček B. i F., a je tedy s hlediska pojmu služební kvalifikace podle čl. IV. zákona č. 306/1920 Sb. zcela bez významu, že okresní školní inspektor v osobním výkaze uchazečky B. potvrdil v podstatě správnost údajů o jejím dříve již vyličeném působení, tím méně, když výkaz ten má po rozumu § 2 prováděcího výnosu min. škol. a nár. osvěty z 31. prosince 1920 č. 40.807 k čl. IV. zákona č. 306/1920 Sb. účel ryze evidenční. Nemůže tedy z tohoto důvodu býti řeči o tom, že by zmíněnou část osobního výkazu bylo lze považovati za součást dobrého zdání školního inspektora, jež, jak svrchu bylo dovozeno, tvoří úřední kvalifikaci podle čl. IV. zákona č. 306/1920 Sb. — — —

Č. 12.354.

Živnostenské právo. — Pracovní právo: * Přestupky zákona č. 91/1918 Sb. o osmihodinné době pracovní nelze tre-

stati podle trestních ustanovení živnostenského řádu (v konkr. případě § 133 lit. b) živn. řádu), nýbrž výlučně jen podle § 13 zák. č. 91/1918 Sb.

(Nález z 31. března 1936 č. 11.316/36.)

V ě c: Jaroslav V. v Brně proti rozh. zem. úřadu v Brně z 15. července 1933 o přestupku zákona o osmihodinové době pracovní.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí, pokud jím bylo potvrzeno odnětí živnostenského oprávnění na dobu půl roku, se zrušuje pro nezákonnost, jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem z 22. února 1933 uznala městská rada v Brně st-le vinným přestupkem § 8 zákona č. 91/1918 Sb., uložila mu pokutu v částce 1.000 Kč, pro případ nedobytnosti vězení v trvání 45 dnů, a vyslovila dále toto: St-l byl přes opětovné předchozí tresty uznán vinným přestupkem předpisů zákona č. 91/1918 Sb., které se vztahují k provozování živnosti pekařské, a úřad musí mít důvodnou obavu se zřetelem na přitěžující okolnosti, že pouhými peněžitými pokutami nelze u něho zjednatí nápravu a donutiti ho, aby respektoval zákon. Městská rada odnímá mu proto na základě § 133 b) odst. 1 lit. a) živn. řádu živnostenské oprávnění ku provozování živnosti pekařské na dobu 6 měsíců počínajíc třetím dnem ode dne, kterým tento nález nabude moci práva. Odvolání proti tomu podané bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

Proti tomuto rozhodnutí čelí stížnost na nss, jenž o ní uvážil toto:

Nař. rozhodnutím byl potvrzen výměr městské rady, kterým byly st-li uloženy pro přestupek § 8 zákona č. 91/1918 Sb. tresty dva, a to jednak peněžitá pokuta (případně trest vězení) podle § 13 cit. zákona, jednak odnětí živnostenského oprávnění podle § 133 b) odst. 1 lit. a) živn. řádu. — — —

Stížnost, pokud brojí proti potrestání podle § 13 zákona č. 91/1918 Sb. je bezdůvodná. — — —

Pokud jde o výrok, jímž bylo potvrzeno odnětí živnosti na dobu šesti měsíců, plyne z citace § 133 b) odst. 1 lit. a) živn. řádu, že nešlo snad o nějaké administrativní opatření (§ 139 živn. řádu), nýbrž o trestní výrok v důsledku téhož přestupku, totiž přestupku § 8 zákona č. 91/1918 Sb., pro nějž byl st-l již odsouzen k pokutě, resp. k náhradnímu vězení podle § 13 cit. zákona. Je všeobecně uznanou zásadou, že není-li výslovně zákonné normy, připouštějící opak, nelze pro tentýž trestný čin pachatele trestati dvakrát na podkladě různých norem. Stanoví-li § 13 zákona č. 91/1918 Sb., že přestupky ustanovení tohoto zákona trestají politické úřady ... pokutou do 2.000 Kč ... a opětuje-li se přestupek i trest, může se uložit pokuta do 5.000 Kč ..., nemůže býti pochybnosti o tom, že přestupky t o h o t o zákona lze trestati j e n a v ý l u č n ě na podkladě citovaného § 13. Ježto pak není předpisu — a zejména jej nelze shledávati v ustanovení § 133 b) lit. a) živn. řádu —, který by připouštěl, aby někdo byl pro přestupek ustanovení zákona č. 91/1918 Sb. trestán vedle trestu podle § 13 i na podkladě jiné

trestní normy, je postup žal. úřadu, který schválil i trest odnětí živnosti na určitou dobu, nezákonný a slušelo tento výrok zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 12.355.

A d v o k á t i. — P o š t a: I. Podle § 113 zák. čl. I:1911 nemá chudá strana nárok také na osvobození od poštovního. — II. Čl. II. odst. 13 zákona č. 108/1865 ř. z. o osvobození od placení poštovního platí i na Slovensku a Podkarpatské Rusi. — III. Korespondence zástupce ex offio chudé strany s obecními úřady není podle zákona č. 108/1865 ř. z. osvobozena od poštovního.

(Nález z 31. března 1936 č. 12.029/36.)

V ě c: JUDr. Mořic G. v Nitře proti rozh. min. pošt a telegrafů z 11. září 1933 (vrch. min. komisař JUDr. Karel Procházka) o poštovních poplatcích.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: St-l podáním ze 4. května 1932 stěžoval si u ředitelství pošt a telegrafů v Bratislavě na poštovní úřad v Nitře a poštovní úřad v Hlohovci, že nechťejí přijímati jeho porta prosté zásilky na soudy, úřady a na strany v záležitostech osob požívajících práva chudých, a žádal, aby ředitelství všem poštovním úřadům nařídilo, aby zásilky takových stran i jich právních zástupců odeslané jako porta prosté přijímaly a je doručovaly.

Ředitelství pošt a telegrafů v Bratislavě výměrem z 12. května 1932 sdělilo st-li, že podle zákona o osvobození od poštovního z 2. října 1865 čl. II. odst. 13 jsou osvobozena od poštovního podání úředních zástupců stran požívajících práva chudých jen soudním, politickým a finančním úřadům, v místě samém však ani této korespondenci osvobození od poštovního nepřísluší. Z předložených dokladů je patrné, že poštovní úřady v Nitře a Hlohovci postupovaly přesně podle citovaného ustanovení zákona o osvobození od poštovního.

Výnosem z 23. května 1932 ředitelství pošt a telegrafů v Bratislavě dalo poštovnímu úřadu v Nitře na vědomí přípis okr. soudu v Bratislavě, kterým byla zaslána jmenovanému ředitelství k nahlédnutí obálka od zásilky st-lovy, aby na něm bylo vydobyto poštovné, poněvadž mu nebylo přiznáno právo chudých, a zároveň nařídilo, aby od st-le byl vyžádán opis usnesení okr. soudu v Bratislavě, kterým mu bylo povoleno právo chudých pro uvedené záležitosti. Nebude-li moci se náležitě prokázat, aby s ním sepsán byl nález, který se zprávou má býti postoupen důchodkovému kontrolnímu úřadu. Zároveň byl poštovní úřad v Nitře vyzván, aby věnoval zásilkám st-lovým co do výplatného zvýšenou pozornost.

Výnosem z 20. října 1932 nařídilo ředitelství pošt a telegrafů v Bratislavě poštovnímu úřadu v Nitře, aby st-lovy zásilky svědčící jiným než soudním, politickým a finančním úřadům jako porta prosté právem chudých k dopravě nepřijímal a aby na každou zásilku označenou jako pro-